

Ang Aklat ni Daniel - Bilang isandaan at labing-anim

Pagbubunyag ng mga Araw ng Paghihiganti: Isang Propetikong Pagsisiyasat sa Babala ni Jeremias at sa Huling Salinlahi

Jeff Pippenger
2024-03-04

Sa nakaraang artikulo, aming tinalakay ang Jeremias kabanata limampu, at sa bahaging iyon ang paghatol laban sa Babilonya, na nagsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos at nagwawakas sa poot ng Diyos. Ang hatol na ipinatutupad ay ang araw ng paghihiganti ng Panginoon na inilarawan sa pamamagitan ng pagkawasak ng Jerusalem noong taong 70 AD. Ang pagkawasak ng Jerusalem na isinakatuparan ng Roma noong 70 AD ay dati nang itinatipo ng pagkawasak ng Jerusalem na isinagawa ni Nabucodonosor. Magkasama, nagbigay ang mga ito ng dalawang saksi ng hatol na ipinatutupad laban sa patutot ng Tiro, na siya rin ang patutot ng Apocalipsis kabanata labimpito.

Ipinabatid sa atin ni Jeremias na, kapag naisakatuparan na ang paghihiganti ng Panginoon laban sa makabagong Babilonia, na magsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo, “Sa mga araw na iyon, at sa panahong yaon, sabi ng Panginoon, hahanapin ang kasamaan ng Israel, at wala na; at ang mga kasalanan ng Juda, at hindi masusumpungan: sapagkat aking patatawarin ang mga aking ititira.” Sa mga araw na iyon, natapos na ang pagpapatatakan sa isang daan at apatnapu’t apat na libo.

"Ano ang ginagawa ninyo, mga kapatid, sa dakilang gawain ng paghahanda? Yaong mga nakikipag-isa sa sanlibutan ay tumatanggap ng hulmang makamundo at naghahanda para sa tanda ng hayop. Yaong mga hindi nagtitiwala sa sarili, na nagpapakumbaba sa harap ng Diyos at nililinis ang kanilang mga kaluluwa sa pamamagitan ng pagsunod sa katotohanan—ang mga ito ay tumatanggap ng hulmang makalangit at naghahanda para sa selyo ng Diyos sa kanilang mga noo. Kapag lumabas na ang dekreto at naipataw ang tatak, mananatiling dalisay at walang dungis ang kanilang pagkatao magpakailanman." Testimonies, tomo 5, 216.

Ang pagpapatupad ng paghuhukom ay nagsisimula sa ikalawang tinig ng Apocalipsis kabanata labing-walo, na nananawagan sa mga lalaki at babae na tumakas mula sa Babilonia, at sabi ni Jeremias, “sumapit na ang kanilang araw, ang panahon ng kanilang pagdalaw. Ang tinig ng mga tumatakas at nakaliligtas mula sa lupain ng Babilonia, upang ipahayag sa Sion ang paghihiganti ng Panginoon nating Diyos, ang paghihiganti ng kaniyang templo. Tipunin ninyo ang mga mamamana laban sa Babilonia: kayong lahat na bumabatak ng busog, magkampo kayo laban sa kaniya sa palibot; huwag ninyong pabayaang may makatakas: gantiyan ninyo siya ayon sa kaniyang gawa; ayon sa lahat ng kaniyang ginawa, gayon din ang gawin ninyo sa kaniya.” Natutupad ang kaniyang hatol sa pamamagitan ng mga “mamamana.” Ang unang pagtukoy sa isang mamamana sa Kasulatan ay hinggil kay Ismael.

At dininig ng Diyos ang tinig ng bata; at ang anghel ng Diyos ay tumawag kay Hagar mula sa langit, at sinabi sa kaniya, Ano ang dinaramdam mo, Hagar? Huwag kang matakot; sapagkat dininig ng Diyos ang tinig ng bata sa kinaroroonan niya. Bumangon ka, buhatin mo ang bata, at tanganan mo siya; sapagkat gagawin ko siyang isang dakilang bansa. At binuksan ng Diyos ang kaniyang mga mata, at nakakita siya ng isang balon ng tubig; at siya'y pumaroon, at pinuno ang sisidlan ng tubig, at pinainom ang bata. At ang Diyos ay kasama ng bata; at siya'y lumaki, at tumahan sa ilang, at naging isang mamamana. Genesis 21:17-20.

Ang "oras ng malaking lindol" sa Apocalipsis labing-isa ay itinutukoy ang pasimula ng paghatol na ipinatutupad laban sa patutot ng Roma, na magsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos. Sa "oras" na iyon, "mabilis na dumarating ang ikatlong sa aba. At humihip ang ikapitong anghel." Ang ikatlong sa aba ay ang ikapitong pakakak. Ang mga mamamana ng Islam ang ginagamit upang dalhin ang Kanyang paghatol laban sa mga nagpapatupad ng tanda ng kapangyarihan ng papa (pagsamba tuwing Linggo), at sa mga umuusig sa mga nagtataguyod ng tanda ng kapangyarihan ng Diyos (pagsamba sa Sabat).

Sa Lucas kabanata dalawampu't isa, habang sinasagot ni Jesus ang mga tanong ng mga alagad tungkol sa pagkawasak ng Jerusalem at ng templo, naglahad Siya ng isang makasaysayang salaysay na kumakatawan din sa kasaysayan ng mga huling araw. Binanggit Niya ang "mga araw ng paghihiganti," na isang mahalagang propetikong katangian ng Kanyang ministeryo bilang Mesiyas, na Kanyang tinukoy sa Kanyang pambungad na pahayag ng Kanyang ministeryo sa pamamagitan ng pagbasa mula sa propetang Isaias sa iglesia sa Nazaret. Ang pahayag sa Nazaret, at ang sipi mula kay Isaias, ay kumatawan hindi lamang sa Kanyang ministeryo, kundi sa mensahe ng Kanyang mga alagad, at lalong partikular sa gawain at ministeryo ng kilusan ng isandaan at apatnapu't apat na libo.

Ang Espiritu ng Panginoong Diyos ay sumasaakin; sapagkat pinahiran ako ng Panginoon upang ipangaral ang mabuting balita sa mga maaamo; sinugo niya ako upang talian ang mga may bagbag na puso, upang ipahayag ang kalayaan sa mga bihag, at ang pagbubukas ng bilangguan sa mga iginapos; Upang ipahayag ang kalugud-lugod na taon ng Panginoon, at ang araw ng paghihiganti ng ating Diyos; upang aliwin ang lahat ng nagluluxsa; Upang maglaan para sa mga nagluluxsa sa Sion, upang ibigay sa kanila ang kagandahan kapalit ng abo, ang langis ng kagalakan kapalit ng pagluluxsa, ang kasuotang pagpuri kapalit ng espiritu ng kabigatan; upang sila'y matawag na mga punong-kahoy ng katuwiran, ang tanim ng Panginoon, upang siya'y luwalhatiin. At kanilang muling itatayo ang mga dating guho, kanilang ibabangon ang mga dating pagkatiwangwang, at kanilang aayusin ang mga lunsod na sira, ang mga pagkatiwangwang ng maraming salinlahi. At ang mga taga-ibang lupa ay tatayo at magpapatol ng inyong mga kawan, at ang mga anak ng taga-ibang bayan ay magiging inyong mga mag-aararo at inyong mga tagapag-alaga ng ubasan. Ngunit kayo'y tatawaging mga Pari ng Panginoon: tatawagin kayong mga Ministro ng ating Diyos: kakainin ninyo ang kayamanan ng mga Hentil, at sa kanilang kaluwalhatian ay magmamapuri kayo. Sa halip ng inyong kahihiyang ay magkakaroon kayo ng doble; at sa halip ng kalituhan ay magagalak sila sa kanilang bahagi: kaya't sa kanilang lupain ay aariin nila ang doble: walang hanggang kagalakan ang sasa kanila. Sapagkat ako, ang Panginoon, ay umiibig sa kahatulan, at

kinapopootan ko ang pandarabong sa handog na susunugin; at itutuwid ko ang kanilang gawain sa katotohanan, at gagawa ako ng walang hanggang tipan sa kanila. At ang kanilang binhi ay makikilala sa gitna ng mga Hentil, at ang kanilang lahi sa gitna ng mga tao: lahat ng nakakakita sa kanila ay kikilala sa kanila, na sila ang binhing pinagpala ng Panginoon. Lubhang magagalak ako sa Panginoon, ang aking kaluluwa ay magagalak sa aking Diyos; sapagkat binihisan niya ako ng mga kasuutan ng kaligtasan, tinakpan niya ako ng balabal ng katuwiran, gaya ng lalaking ikakasal na nagagayakan ng mga palamuti, at gaya ng babaing ikakasal na nag-aayos ng kaniyang mga hiyas. Sapagkat kung paanong ang lupa ay nagpapasibol ng usbong, at kung paanong ang halamanan ay nagpapasibol ng mga bagay na naihasik doon; gayon din ipasisibol ng Panginoong Diyos ang katuwiran at pagpuri sa harap ng lahat ng mga bansa. Isaias 61:1-11.

Ang isang daan at apatnapu't apat na libo na tinatakan sa ikasiyam na kabanata ng Ezekiel ay yaong mga nagluluksa dahil sa mga kasalanan sa iglesia at sa sanlibutan. Ang "katanggap-tanggap na taon ng Panginoon, at ang araw ng paghihiganti ng ating Diyos," ay yaong panahon kung kailan ang mga nagluluksa sa Sion ay inaaliw, at nagiging "mga punong-kahoy ng katuwiran" upang "luwalhatiin ang Panginoon." Niluluwalhati nila ang Panginoon, sapagkat "sa mga araw na yaon, at sa panahong yaon, ang sabi ng Panginoon, hahanapin ang kasamaan ng Israel, at wala nang masusumpungan." Ang mga nagluluksa ay silang mga tinatakan, at sila ang "magtatayo ng mga dating guho," "magbabangon ng mga dating pagkawasak, at" "aayusin ang mga wasak na lungsod, ang mga pagkawasak ng maraming salinlahi." Sila ay "tatawaging mga Pari ng Panginoon," at sila'y tatawagin ng mga tao na "mga Ministro ng ating Diyos."

Ang katuwiran ng isandaan at apatnapu't apat na libo ay "sisibol sa harap ng lahat ng mga bansa," kapag sila'y itinaas bilang isang watawat sa oras ng dakilang lindol. Ang kanilang katuwiran ay pinangyayari nang paunti-unti, sapagkat ito ay "gaya ng lupa na nagpapasibol ng usbong nito, at gaya ng halamanan na nagpapasibol ng mga bagay na nahasik dito; gayon din ang Panginoong Diyos ang magpapasibol ng katuwiran at papuri." Nagsimula ang pagtatatakan sa isandaan at apatnapu't apat na libo sa pagdating ng huling ulan noong Setyembre 1, 2001. Noon ay sumibol ang mga usbong ng lupa. Itinutukoy ni Isaias kung kailan sumisibol ang mga usbong.

Sa sukat, kapag ito'y sumibol, makikipagtalos ka rito; pinipigil niya ang kaniyang mabagsik na hangin sa araw ng hanging silangan. Sa ganito nga malilinis ang kalikuan ni Jacob; at ito ang buong bunga upang alisin ang kaniyang kasalanan; kapag ginawa niyang parang mga batong-apog na pinagbayo hanggang magkahiwa-hiwalay ang lahat ng mga bato ng dambana, ang mga gubat at ang mga larawan ay hindi na magsisitindig. Isaias 27:8, 9.

Sa "the day of the east wind" na siyang Kanyang "rough wind" na "He stayeth," magsisimula ang "shooting forth" ng mga usbong kapag ang ulan ay "measured." Ang "Stayeth" ay nangangahulugang pinipigil. Kapag ang apat na hangin ay pinipigil ng apat na anghel sa Aklat ng Apocalipsis, kabanata pito, magsisimula ang pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Sa panahong iyon, ang huling ulan ay magsisimulang "sprinkle" nang may katamtaman, sapagkat ang salitang "measure" sa talata ay nangangahulugang katamtaman. Sa pasimula ng panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ang huling ulan ay nasusukat, at sa katapusan

ng panahong iyon ito ay walang sukat.

Ang dakilang pagbubuhos ng Espiritu ng Diyos, na pinaliliwanagan ang buong lupa ng Kaniyang kaluwahatian, ay hindi darating hanggang sa magkaroon tayo ng isang bayang naliwanagan, na sa pamamagitan ng karanasan ay nakaaalam kung ano ang kahulugan ng maging mga kamanggagawa kasama ng Diyos. Kapag taglay natin ang lubos at buong-pusong pagkatalaga sa paglilingkod kay Cristo, kukumpirmahin ito ng Diyos sa pamamagitan ng isang pagbubuhos ng Kaniyang Espiritu na hindi masukat; ngunit hindi ito mangyayari hangga't ang pinakamalaking bahagi ng iglesia ay hindi mga kamanggagawa kasama ng Diyos. Hindi maibubuhos ng Diyos ang Kaniyang Espiritu kapag hayag ang pagkamakasariili at ang pagpapakalayaw sa sarili; kapag nangingibabaw ang isang diwa na, kung ilalagay sa mga salita, ay magpapahayag ng sagot ni Cain, 'Ako ba ang tagapag-ingat ng aking kapatid?' Kung ang katotohanan para sa panahong ito, kung ang mga tandang dumarami sa bawat panig, na nagpapatotoo na ang wakas ng lahat ng mga bagay ay nalalapit, ay hindi sapat upang pukawin ang natutulog na sigla ng mga nag-aangking nakaaalam ng katotohanan, kung magkagayon ay sasaklaw sa mga kaluluwang ito ang kadilimang kasukat ng liwanag na tumatanglaw. Wala man lamang anyo ng isang dahilan para sa kanilang kawalang-malasakit na maihaharap nila sa Diyos sa dakilang araw ng pangwakas na pagtutuos. Wala ring dahilan na maihahain kung bakit hindi sila namuhay, naglakad, at gumawa sa liwanag ng banal na katotohanan ng salita ng Diyos, at sa gayon ay mahayag sa isang mundong nadidiliman ng kasalanan, sa pamamagitan ng kanilang pag-uugali, ng kanilang pagdamay, at ng kanilang kasigasigan, na ang kapangyarihan at realidad ng ebanghelyo ay hindi mapapabulaanan. *Review and Herald*, Hulyo 21, 1896.

Nagsisimula ang panahon ng pagsubok ng huling ulan at ng pagtatatakan sa isandaan at apatnapu't apat na libo sa pagsukat ng pagbubuhos ng Espiritu Santo, sapagkat ang trigo at ang mga panirang-damo ay umabot na sa panahon ng pag-aani. Ang ulan ay nagdadala sa dalawang uri sa ganap na paghinog, saka sa katapusan ng panahon ng pagsubok ay ihihiwalay ang trigo at ang mga panirang-damo, at ang trigo ay "malalaman sa pamamagitan ng karanasan kung ano ang kahulugan ng maging mga kamanggagawa kasama ng Diyos." Sila naman ay "magkakaroon ng lubos, taos-pusong paglalaan sa paglilingkod kay Cristo, kikilalanin ng Diyos ang bagay na ito sa pamamagitan ng pagbubuhos ng Kanyang Espiritu na walang takal."

Ang "araw ng mabagsik na hanging silanganan" ay dumating noong Setyembre 11, 2001, at nagsimula ang pagtatalo ni Habakuk hinggil sa huwad na mensaheng "kapayapaan at katiwasayan" na kaugnay ng mensahe ng huling ulan, na taliwas sa mensaheng tumutukoy sa araw ng paghihiganti ng Diyos. Noong panahong iyon, ang mga pananim, kapuwa ang trigo at ang mga damo, ay nagsimulang sumibol at magbunga ng bungang kanilang ipakikita sa paghatol na kaugnay ng nalalapit na batas sa Linggo.

"Muli, itinuturo ng mga talinghagang ito na wala nang probasyon pagkatapos ng paghuhukom. Kapag natapos na ang gawain ng ebanghelyo, kaagad na susunod ang pagkakahiwalay ng mabubuti at masasama, at ang kapalaran ng bawat pangkat ay magpakailanmang nakatakda." *Christ's Object Lessons*, 123.

Isang pangkat ay sumasamba sa araw sa Ezekiel kabanata walo, at ang kabila ay tumatanggap ng tatak ng Diyos sa Ezekiel kabanata siyam. Sa Lucas kabanata dalawampu't isa, tinutukoy ni Cristo ang isandaan at apatnapu't apat na libo, at itinatakda niya ang isang tanda na nagmamarka sa huling salinlahi ng kasaysayan ng daigdig. Tinukoy niya ang tanda na dapat kilalanin ng mga Kristiyano upang makatakas sa pagkawasak ng Jerusalem.

Kapag nakita ninyong kinukubkob ng mga hukbo ang Jerusalem, alamin ninyo na malapit na ang pagkatiwangwang niyaon. Kung magkagayo'y magsitakas sa mga bundok ang mga nasa Hudea; at ang mga nasa kalagitnaan niyaon ay magsilabas; at huwag magsipasok doon ang mga nasa mga lalawigan. Sapagkat ito ang mga araw ng paghihiganti, upang matupad ang lahat ng mga bagay na nasusulat. Lucas 21:20-22.

Tinukoy ni Jesus, "line upon line," ang higit pang mga makahulang katangian ng tanda, sapagkat ang Kaniyang mga salita ay naitala hindi lamang ni Lucas, kundi gayundin nina Mateo at Marcos.

At ipangangaral ang ebanghelyo ng kaharian na ito sa buong sanlibutan bilang patotoo sa lahat ng mga bansa; at kung magkagayo'y darating ang wakas. Kaya't kapag nakita ninyo ang kasuklamsuklam na paninira, na sinalita sa pamamagitan ni Daniel na propeta, na nakatayo sa dakong banal (ang bumabasa ay unawain:), kung magkagayo'y ang mga nasa Judea ay tumakas sa mga bundok. Mateo 24:14-16.

At kinakailangang unang maipahayag ang Ebanghelyo sa lahat ng mga bansa. Ngunit kapag kayo'y kanilang dadalhin at isusuko, huwag ninyo munang pag-isipan kung ano ang inyong sasabihin, ni huwag ninyo itong paghandaan; kundi ang anumang ipagkakaloob sa inyo sa oras na iyon, iyon ang inyong sabihin; sapagkat hindi kayo ang nagsasalita, kundi ang Espiritu Santo. At ang kapatid ay ipagkakanulo ang kapatid sa kamatayan, at ang ama ang anak; at ang mga anak ay magbabangon laban sa kanilang mga magulang, at kanilang ipapapatay ang mga ito. At kayo'y kapopootan ng lahat dahil sa aking pangalan; ngunit ang magtitiis hanggang sa wakas, siya ang maliligtas. Ngunit kapag nakita ninyo ang kasuklam-suklam na kalapastanganang nagdudulot ng pagkawasak, na sinalita ni Daniel na propeta, na nakatayo sa dakong hindi nito nararapat (unawain nawa ng bumabasa), kung magkagayo'y ang mga nasa Judea ay tumakas sa mga kabundukan. Marcos 13:10-14.

Bago maisakatuparan sa dalawang uri ang pitong huling salot, na siyang panghuli at ganap na katuparan ng "days of vengeance," ang ebanghelyo ng kaharian ay dapat ipangaral at ipahayag sa lahat ng mga bansa. Ibinibigay sa mga bansa ang mensahe ng ebanghelyo sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos, kung kailan itinatanghal ang isang daan at apatnapu't apat na libo bilang isang watawat. Ang "days of vengeance" ay kumakatawan sa panahon ng Paghuhukom na Tagapagpatupad sa patutot ng Babilonia, na nagsisimula sa batas ng Linggo sa Estados Unidos at nagtatapos kapag tumindig si Miguel at magsara ang panahong palugit ng tao, at ibinubuhos ang poot ng Diyos sa pitong huling salot.

Ang takdang panahon ay ang "oras" na itinutukoy ni Marcos, ang "oras" ng "dakilang lindol," at ang "oras" kung kailan ang sampung hari ay sumasang-ayon na ipagkaloob ang kanilang ikapitong kaharian sa Kapapahan. Kapag tinanggap ng huling kaluluwa ang ebanghelyo na inilalathala sa lahat ng bansa, magsasara ang probasyon, at ibubuhos ang poot ng Diyos nang walang awa.

Nagsisimula ang panahong iyon sa pagpapahayag ng ebanghelyo sa lahat ng bansa habang itinataas ang watawat, at nagtatapos kapag ang huling tao ay tumugon sa mensahe ng ebanghelyo na ipinahayag, ipinangaral, at inilathala ng watawat. Ang panahong iyon ay ang mga “araw ng paghihiganti.”

Sa Lucas, kabanata dalawampu't isa, malinaw na itinuturo ni Jesus ang yugtong iyon sa kasaysayan, sapagkat Kanyang tinutukoy ang huling salinlahi na hindi mamamatay bago ang Ikalawang Pagparito Niya. Kanya ring tinutukoy ang isang tanda, na inilarawan bilang ang kasuklamsuklam na paninira na sinalita sa pamamagitan ni Daniel na propeta. Ang tanda ay kapag ang kasuklamsuklam na paninira ay nakatayo sa “banal na dako,” at kapag ito ay “nakatayo kung saan hindi nararapat,” na siya ring panahon na ang Jerusalem ay “napaliligiran ng mga hukbo.”

Noong taong 66, nang pinalibutan ni Cestius ang Jerusalem ng mga hukbo, ang mga Kristiyano sa Jerusalem ay nagsilikas mula sa lungsod, at isinasaad ni Sister White na wala ni isa mang Kristiyano ang namatay sa panahon ng pagkawasak na sa bandang huli ay nagwakas noong taong 70. Sinimulan ni Cestius ang isang pagkubkob, ngunit pagkatapos ay umurong sa wari'y dahil sa di-nababatid na mga dahilan, at ang mga Kristiyano sa lungsod ay nagsilikas alinsunod sa babalang kaugnay ng tanda. Noong taong 70, tinapos ni Titus ang pagkawasak sa pamamagitan ng muling pagsasagawa ng pagkubkob. Ang pagkubkob ni Cestius ang naging pasimula ng tinatawag na Unang Digmaang Hudyo-Romano, at ang pagkubkob at pagkawasak na isinakatuparan ni Titus ang naging wakas ng Unang Digmaang Hudyo-Romano.

Ang buong kasaysayang iyon ay tumagal ng tatlo at kalahating taon, nagsimula at nagtapos sa isang pagkubkob, at sa pasimula nito ay may taglay na isang tanda para sa bayan ng Diyos. Ang kasaysayang iyon ay tinukoy ni Cristo bilang mga araw ng paghihiganti ng Diyos, na isang tiyak na aspekto na dapat Niyang tukuyin sa Kaniyang ministeryo. Ang mga araw na iyon ay kumakatawan sa paghuhukom na nagsasakatuparan ng hatol laban sa patutot ng Roma, na magsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo at magwawakas kapag nagsara ang probasyon ng sangkatauhan. Sa pasimula ng paghuhukom na nagsasakatuparan ng hatol laban sa patutot ng Babilonia, ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay itinataas bilang isang watawat, na isang tanda. Kapag nakita ng ibang kawan ng Diyos ang tandang iyon, sila'y dapat tumakas palabas ng Babilonia, na ang pagkawasak nito ay inihalimbawa sa pagkawasak ng Jerusalem.

Ipagpapatuloy natin ang pagtalakay sa ika-dalawampu't isang kabanata ng Lucas sa susunod na artikulo.